

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอผลการวิจัยโดยการวิเคราะห์ข้อมูลและแปรผลที่ได้จากแบบทดสอบตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆในการแปลความหมายที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความอิสระ
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน
SS	แทน	ค่าผลรวมกำลังสองของความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
Sig	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ

ตอนที่ 2 การรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ 5 มาตรฐาน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตาม คณะที่ศึกษา ประเภท โรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ประเภท
จังหวัดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา ระดับผลการเรียน ประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดและ
การรู้สารสนเทศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ ได้แก่ คณะที่ศึกษา ประเภทโรงเรียนที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา ประเภทจังหวัดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา ระดับผลการเรียน ประสบการณ์ในการเรียน วิชาการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ

ตาราง 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบทดสอบ

สถานภาพของนักศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
คณะที่ศึกษา		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	44	12.90
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	107	31.30
ศึกษาศาสตร์	109	31.90
วิทยาการสื่อสาร	37	10.80
ศิลปกรรมศาสตร์	5	1.50
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	40	11.70
รวม	342	100
ประเภทโรงเรียนที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา		
โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา	112	32.70
โรงเรียนในสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	214	62.60
อื่นๆ (สาธิต, เทศบาล, อาชีวศึกษา)	16	4.70
รวม	342	100
ประเภทจังหวัดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา		
โรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	232	67.80
โรงเรียนในจังหวัดอื่นในภาคใต้	101	29.50
โรงเรียนในภูมิภาคอื่น	9	2.60
รวม	342	100
ระดับผลการเรียน		
ระดับผลการเรียนสะสมต่ำกว่า 2.00	18	5.30
ระดับผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.99	256	74.90
ระดับผลการเรียนมากกว่า 3.00	68	19.90
รวม	342	100
ประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ		
มี	197	57.60
ไม่มี	145	42.40
รวม	342	100

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาผู้ตอบแบบทดสอบมีจำนวน 342 คน ดังนี้

จำแนกตามคณะที่ศึกษา เป็นนักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ จำนวนมากที่สุดคือ 109 คน (ร้อยละ 31.90) รองลงมาคือ นักศึกษาจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 107 คน (ร้อยละ 31.30) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำนวน 44 คน (ร้อยละ 12.90) วิทยาลัยอิสลามศึกษา จำนวน 40 คน (ร้อยละ 11.70) คณะวิทยาการสื่อสารจำนวน 37 คน (ร้อยละ 10.80) และคณะศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.50) ตามลำดับ

จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา เป็นโรงเรียนในสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลามจำนวนมากที่สุดคือ 214 คน (ร้อยละ 62.60) รองลงมาคือโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา 112 คน (ร้อยละ 32.70) และโรงเรียนประเภทอื่นๆ (สาธิต, เทศบาลศึกษา, อาชีวศึกษา) จำนวน 16 คน (ร้อยละ 4.70)

จำแนกตามประเภทจังหวัดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา เป็นโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวนมากที่สุดคือ 232 คน (ร้อยละ 67.80) รองลงมาคือโรงเรียนในจังหวัดอื่นในภาคใต้ จำนวน 101 คน (ร้อยละ 29.50) และโรงเรียนในภูมิภาคอื่น จำนวน 9 คน (ร้อยละ 2.60)

จำแนกตามระดับผลการเรียน นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมระหว่าง 2.00-2.99 จำนวนมากที่สุด คือ 256 คน (ร้อยละ 74.90) รองลงมาคือนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมมากกว่า 3.00 จำนวน 68 คน (ร้อยละ 19.90) และนักศึกษามีระดับผลการเรียนสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 18 คน (ร้อยละ 5.30)

จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ พบว่านักศึกษามีประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ 197 คน (ร้อยละ 57.60) รองลงมาคือไม่มีประสบการณ์ 145 คน (ร้อยละ 42.40)

ตอนที่ 2 การรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ 5 มาตรฐาน

1. การรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ 5 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนด
ชนิดและขอบเขตสารสนเทศ มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมิน
สารสนเทศ มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ มาตรฐานที่ 5 ด้านกฎหมายสารสนเทศ

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยระดับการรู้สารสนเทศ

0.01- 2.00	หมายถึง	มีการรู้สารสนเทศ ต่ำที่สุด
2.01- 4.00	หมายถึง	มีการรู้สารสนเทศ ต่ำ
4.01- 6.00	หมายถึง	มีการรู้สารสนเทศ ปานกลาง
6.01- 8.00	หมายถึง	มีการรู้สารสนเทศ สูง
8.01- 10.00	หมายถึง	มีการรู้สารสนเทศ สูงที่สุด

ตาราง 3 การรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ 5 มาตรฐาน

มาตรฐานการรู้สารสนเทศ	$\bar{X}$	S.D.	การรู้สารสนเทศ
มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ	6.65	1.644	สูง
มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ	5.71	1.792	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมินสารสนเทศ	5.62	1.783	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ	5.93	2.021	ปานกลาง
มาตรฐานที่ 5 ด้านกฎหมายสารสนเทศ	6.01	2.205	สูง
รวม	5.98	1.880	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า การรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ 5 มาตรฐาน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและขอบเขต
สารสนเทศ และมาตรฐานที่ 5 ด้านกฎหมายสารสนเทศ อยู่ในระดับสูง และมีการรู้สารสนเทศใน
มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมินสารสนเทศ และมาตรฐาน
ที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตาม คณะที่ศึกษา ประเภทโรงเรียนที่นักศึกษา
สำเร็จการศึกษา ประเภทจังหวัดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา ระดับผลการเรียน และ
ประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด

3.1. เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตาม คณะที่ศึกษา

ตาราง 4 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามคณะที่ศึกษา

การรู้สารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและ ขอบเขตสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5	20.100	4.020	1.498	0.190
	ภายในกลุ่ม	336	901.493	2.683		
มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5	67.761	13.552	4.434	0.001***
	ภายในกลุ่ม	336	1026.999	3.057		
มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมินสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5	15.098	3.020	0.949	0.449
	ภายในกลุ่ม	336	1069.244	3.182		
มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5	21.508	4.302	1.054	0.386
	ภายในกลุ่ม	336	1370.808	4.080		
มาตรฐานที่ 5 ด้านกฎหมายสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	5	20.975	4.195	0.861	0.508
	ภายในกลุ่ม	336	1637.013	4.872		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	29.088	5.817	1.759	0.307
	ภายในกลุ่ม	336	1201.111	3.574		

*** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามคณะที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีคณะแตกต่าง
กันมีการรู้สารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มาตรฐานที่ 2
ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างโดยวิธีการของเชฟเฟ่
ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามคณะที่ศึกษา

การรู้สารสนเทศ	$\bar{X}$	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์ และสังคมฯ	ศึกษาศาสตร์	วิทยาการ สื่อสาร	ศิลปกรรม ศาสตร์	วิทยาลัย อิสลามศึกษา
มาตรฐานที่ 2 วิทยาศาสตร์และฯ	6.00	-	0.339	0.997	1.000	0.999	0.354
มนุษยศาสตร์และฯ	5.25	-	-	0.011*	0.643	0.841	0.999
ศึกษาศาสตร์	6.17	-	-	-	0.972	1.000	0.053
วิทยาการสื่อสาร	5.86	-	-	-	-	0.995	0.597
ศิลปกรรมศาสตร์	6.40	-	-	-	-	-	0.783
วิทยาลัยอิสลามศึกษา	5.10	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 5 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่ต่าง
กันมีการรู้สารสนเทศแตกต่างกัน ปรากฏผลดังนี้

มาตรฐานที่ 2 พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มีความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศ
มากกว่า นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2. เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา

ตาราง 6 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา

การรู้สารสนเทศ		แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
มาตรฐานที่ 1	ด้านการกำหนดชนิดและ ขอบเขตสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	27.051	13.525	5.142	0.006**
		ภายในกลุ่ม	338	889.014	2.630		
มาตรฐานที่ 2	ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	40.306	20.153	6.492	0.002**
		ภายในกลุ่ม	338	1049.183	3.104		
มาตรฐานที่ 3	ด้านการประเมินสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	53.655	26.828	8.846	0.000***
		ภายในกลุ่ม	338	1025.019	3.033		
มาตรฐานที่ 4	ด้านการใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	42.885	21.443	5.375	0.005**
		ภายในกลุ่ม	338	1348.282	3.989		
มาตรฐานที่ 5	ด้านกฎหมายสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	57.618	28.809	6.119	0.002**
		ภายในกลุ่ม	338	1591.379	4.708		
โดยรวม		ระหว่างกลุ่ม	2	44.303	21.151	6.394	0.003**
		ภายในกลุ่ม	338	1180.575	3.492		

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการรู้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานที่ 5 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมาตรฐานที่ 3 ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างโดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามประเภทโรงเรียนที่สำเร็จ
การศึกษา

การรู้สารสนเทศ		$\bar{X}$	โรงเรียนในสังกัดกรม สามัญศึกษา	โรงเรียนในสังกัดเอกชน สอนศาสนาอิสลาม	อื่นๆ (สาธิต, เทศบาล, อาชีวศึกษา)
มาตรฐานที่ 1	โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา	6.88	-	0.087	0.286
	โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาฯ	6.46	-	-	0.032*
	อื่นๆ (สาธิต, เทศบาล, อาชีวฯ)	7.56	-	-	-
มาตรฐานที่ 2	โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา	6.03	-	0.022*	0.375
	โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาฯ	5.46	-	-	0.027*
	อื่นๆ (สาธิต, เทศบาล, อาชีวฯ)	6.69	-	-	-
มาตรฐานที่ 3	โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา	5.97	-	0.008*	0.198
	โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา	5.34	-	-	0.005**
	อื่นๆ (สาธิต, เทศบาล, อาชีวฯ)	6.81	-	-	-
มาตรฐานที่ 4	โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา	6.22	-	0.071	0.292
	โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา	5.69	-	-	0.030*
	อื่นๆ (สาธิต, เทศบาล, อาชีวฯ)	7.06	-	-	-
มาตรฐานที่ 5	โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา	6.42	-	0.017*	0.542
	โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา	5.69	-	-	0.053
	อื่นๆ (สาธิต, เทศบาล, อาชีวฯ)	7.06	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 7 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่านักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากประเภทโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการรู้สารสนเทศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ปรากฏผลดังนี้

มาตรฐานที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประเภทอื่นๆ (สาธิต เทศบาล อาชีวศึกษา) สามารถกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศได้มากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากประเภทโรงเรียนในสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาตรฐานที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา สามารถเข้าถึงสารสนเทศได้มากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประเภทอื่นๆ (สาธิต เทศบาล อาชีวศึกษา) สามารถเข้าถึงสารสนเทศได้มากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากประเภทโรงเรียนสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาตรฐานที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญเดิม สามารถประเมินสารสนเทศได้มากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประเภทอื่นๆ (สาธิต เทศบาล อาชีวศึกษา) สามารถประเมินสารสนเทศได้มากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มาตรฐานที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนประเภทอื่นๆ (สาธิต เทศบาล อาชีวศึกษา) มีความสามารถในการใช้สารสนเทศได้มากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาตรฐานที่ 5 พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญเดิม มีความสามารถด้านกฎหมายสารสนเทศมากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในสังกัดเอกชนสอนศาสนาอิสลามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3. เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามประเภทจังหวัดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา

ตาราง 8 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตาม ประเภทจังหวัดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การรู้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	22.304	11.152	4.204	0.016*
	ภายในกลุ่ม	339	899.289	2.653		
มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	10.031	5.015	1.567	0.210
	ภายในกลุ่ม	339	1084.730	3.200		
มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมินสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	16.082	8.041	2.552	0.079
	ภายในกลุ่ม	339	1068.260	3.151		
มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	13.189	6.595	1.621	0.199
	ภายในกลุ่ม	339	1379.126	4.068		
มาตรฐานที่ 5 ด้านกฎหมายสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	24.604	12.302	2.553	0.079
	ภายในกลุ่ม	339	1633.385	4.818		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	17.242	8.621	2.499	0.116
	ภายในกลุ่ม	339	1212.958	3.578		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามจังหวัดที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในประเภทจังหวัดที่แตกต่างกันมีการรู้สารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างโดยวิธีการของเซฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามประเภทจังหวัดที่นักศึกษา สำเร็จการศึกษา

การรู้สารสนเทศ	$\bar{X}$	โรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	โรงเรียนในจังหวัดอื่นในภาคใต้	โรงเรียนในภูมิภาคอื่น
มาตรฐานที่ 1 ร.ร.ในสามจังหวัดชายแดนฯ	6.48	-	0.016*	0.864
ร.ร.ในจังหวัดอื่นในภาคใต้	7.04	-	-	0.899
ร.ร.ในภูมิภาคอื่น	6.78	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 9 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในประเภทจังหวัดที่ สำเร็จการศึกษาแตกต่างกันมีการรู้สารสนเทศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรากฏผลดังนี้

มาตรฐานที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนในจังหวัดอื่นในภาคใต้ มีความสามารถในการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศได้มากกว่า นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4. เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามระดับผลการเรียน

ตาราง 10 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามระดับผลการเรียน

การรู้สารสนเทศ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและ ขอบเขตสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	21.194	10.597	3.990	0.019*
	ภายในกลุ่ม	339	900.399	2.656		
มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	18.511	9.255	2.915	0.056
	ภายในกลุ่ม	339	1076.250	3.175		
มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมินสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	28.035	14.018	4.499	0.012*
	ภายในกลุ่ม	339	1056.307	3.116		
มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	39.092	19.546	4.897	0.008**
	ภายในกลุ่ม	339	1353.224	3.992		
มาตรฐานที่ 5 ด้านกฎหมายสารสนเทศ	ระหว่างกลุ่ม	2	54.003	27.002	5.707	0.004**
	ภายในกลุ่ม	339	1603.985	4.732		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	32.167	16.083	4.401	0.019*
	ภายในกลุ่ม	339	1198.033	3.534		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามระดับผลการเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนแตกต่างกันมีการรู้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปรัชญาผลดังนี้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มาตรฐานที่ 4 และมาตรฐานที่ 5 ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างโดยวิธีการของเชฟเฟ่ ดังปรากฏในตาราง 11

ตาราง 11 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามระดับผลการเรียน

การรู้สารสนเทศ	$\bar{X}$	ผลการสะสม	ผลการเรียนระหว่าง	ผลการเรียนสะสม	
		ต่ำกว่า 2.00	2.00-2.99	มากกว่า 3.00	
มาตรฐานที่ 1	ผลการเรียนต่ำกว่า 2.00	7.06	-	0.388	0.997
	ผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.99	6.51	-	-	0.034*
	ผลการเรียนมากกว่า 3.00	7.09	-	-	-
มาตรฐานที่ 3	ผลการเรียนต่ำกว่า 2.00	6.17	-	0.258	0.991
	ผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.99	5.46	-	-	0.028*
	ผลการเรียนมากกว่า 3.00	6.10	-	-	-
มาตรฐานที่ 4	ผลการเรียนต่ำกว่า 2.00	5.94	-	0.923	0.462
	ผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.99	5.75	-	-	0.008**
	ผลการเรียนมากกว่า 3.00	6.60	-	-	-
มาตรฐานที่ 5	ผลการเรียนต่ำกว่า 2.00	6.33	-	0.582	0.756
	ผลการเรียนระหว่าง 2.00-2.99	5.78	-	-	0.004**
	ผลการเรียนมากกว่า 3.00	6.76	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 11 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนที่แตกต่างกันมีการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ปรากฏผลดังนี้

มาตรฐานที่ 1 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมมากกว่า 3.00 มีความสามารถในการกำหนดชนิดและขอบเขตสารสนเทศ มากกว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมระหว่าง 2.00-2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาตรฐานที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมมากกว่า 3.00 มีความสามารถในการประเมินสารสนเทศ มากกว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมระหว่าง 2.00-2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มาตรฐานที่ 4 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมมากกว่า 3.00 มีความสามารถในการใช้สารสนเทศ มากกว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมระหว่าง 2.00-2.99 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มาตรฐานที่ 5 พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมมากกว่า 3.00 มีความสามารถด้าน กฎหมายสารสนเทศ มากกว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนสะสมระหว่าง 2.00-2.99 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.5. เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด และการรู้สารสนเทศ

ตาราง 12 เปรียบเทียบการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ

การรู้สารสนเทศ	มี		ไม่มี		t	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
มาตรฐานที่ 1 ด้านการกำหนดชนิดและ ขอบเขตสารสนเทศ	6.53	1.662	6.60	1.721	-0.728	0.073
มาตรฐานที่ 2 ด้านการเข้าถึงสารสนเทศ	5.59	1.813	5.66	1.749	-0.591	0.082
มาตรฐานที่ 3 ด้านการประเมินสารสนเทศ	5.51	1.833	5.74	1.746	-1.342	0.401
มาตรฐานที่ 4 ด้านการใช้สารสนเทศ	5.77	2.012	5.88	2.034	-0.745	0.231
มาตรฐานที่ 5 ด้านกฎหมายสารสนเทศ	5.88	2.268	6.01	2.141	-0.646	0.191
โดยรวม	5.47	1.917	5.98	1.878	-0.811	0.195

จากตาราง 12 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีและไม่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดและการรู้สารสนเทศ มีการรู้สารสนเทศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน